

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. balandžio 22 d.*

„Apeliacinis skundas – Muitų sąjunga – Reglamentas (ES) Nr. 952/2013 – 211 straipsnio 6 dalis – Leidimas taikyti laikinojo įvežimo perdirbti tam tikrus orientuoto grūdėtumo elektrotechninio plieno gaminius procedūrą – Neigiamo poveikio esminiams Sąjungos gamintojų interesams grėsmė – Ekonominių sąlygų tikrinimas – Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2447 – 259 straipsnis – Europos Komisijos išvada dėl ekonominių sąlygų – SESV 263 straipsnis – Aktas, dėl kurio negalima pareikšti ieškinio“

Byloje C-572/18 P

dėl 2018 m. rugsėjo 13 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

thyssenkrupp Electrical Steel GmbH, įsteigtos Gelzenkirchene (Vokietija),

thyssenkrupp Electrical Steel Ugo, įsteigtos Isberge (Prancūzija),

atstovaujamos *Rechtsanwälte* M. Günes ir L. Heinisch,

apeliantės,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

Europos Komisijai, atstovaujamai J.-F. Brakeland ir F. Clutche-Duvieusart,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Vilaras, teisėjai N. Piçarra (pranešėjas), D. Šváby, S. Rodin ir K. Jürimäe,

generalinis advokatas G. Hogan,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2020 m. lapkričio 26 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu *thyssenkrupp Electrical Steel GmbH* ir *thyssenkrupp Electrical Steel Ugo* prašo panaikinti 2018 m. liepos 2 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo nutartį *thyssenkrupp Electrical Steel ir thyssenkrupp Electrical Steel Ugo / Komisija* (T-577/17, nepaskelbta Rink., EU:T:2018:411, toliau – skundžiama nutartis), pagal kurią buvo atmestas jų ieškinys dėl Europos Komisijos sprendimo, esančio 2017 m. gegužės 2 d. skyriaus „Kitos nei tranzitas specialiosios procedūros“ muitinės ekspertų grupės šeštojo posėdžio protokole, kuriame padaryta išvada, kad, išdavus euro-*Mit Staal BV* (toliau – EMS) prašytą leidimą taikyti laikinojo įvežimo perdirtbti tam tikrus orientuoto grūdėtumo elektrotechninio plieno gaminius procedūrą, nekiltų neigiamo poveikio esminiams Europos Sąjungos gamintojų interesams grėsmė, panaikinimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Reglamentas (EEB) Nr. 2913/92

- 2 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307), iš dalies pakeisto 2000 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2700/2000 (OL L 311, 2000, p. 17; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 10 t., p. 239, toliau – Reglamentas Nr. 2913/92), 130–136 straipsniai buvo susiję su perdirtbimo muitinei prižiūrint tvarka.

- 3 Reglamento Nr. 2913/92 130 straipsnyje buvo nustatyta:

„Įforminus muitinės prižiūrimo perdirtbimo procedūrą Bendrijos muitų teritorijoje leidžiama, netaikant prekybos politikos priemonių, naudoti importo muitais neapmokestintas ne Bendrijos prekes, atliekant perdirtbimo operacijas, kurios pakeičia šių prekių rūšį arba pavidalą, o atlikus šias operacijas gautus produktus išleisti į laisvą apyvartą, taikant už juos nustatytas importo muitų normas. Tokie produktai vadinami perdirtbtisiais produktais.“

- 4 Minėto reglamento 132 straipsnyje buvo nurodyta:

„Leidimas perdirtbti prekes muitinei prižiūrint išduodamas asmens, kuris atlieka arba organizuoja perdirtbimą, prašymu.“

- 5 Minėto reglamento 133 straipsnyje buvo numatyta:

„Leidimai išduodami tik:

<...>

- e) tada, jeigu įvykdyti būtini šios procedūros taikymo reikalavimai – padėti sudaryti arba išlaikyti gamybinės veiklos Bendrijoje sąlygas nepadarant neigiamo poveikio esminiams panašias prekes gaminančių Bendrijos gamintojų interesams (ekonominės sąlygos). Atvejai, kuriais ekonominės sąlygos laikomos įvykdytos, gali būti nustatomi taikant Komiteto procedūrą.“
- 6 Pagal to paties reglamento 247–249 straipsnius Komisijai padeda komitetas.

- 7 Reglamentas Nr. 2913/92 panaikintas ir pakeistas 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 450/2008, nustatančiu Bendrijos muitinės kodeksą (Modernizuotas muitinės kodeksas) (OL L 145, 2008, p. 1), kuris panaikintas ir pakeistas 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013, p. 1; toliau – Muitinės kodeksas).

Reglamentas Nr. 2454/93

- 8 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento Nr. 2913/92 įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, 1993, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 6 t., p. 3), iš dalies pakeisto 2001 m. gegužės 4 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 993/2001 (OL L 141, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 11 t., p. 286, toliau – Reglamentas Nr. 2454/93), 502 straipsnio 1 dalyje buvo numatyta:

„Išskyrus tuos atvejus, kai ekonominės sąlygos laikomos įvykdytomis pagal 3, 4 arba 6 skyrius, leidimai [perdirbti prekes muitinei prižiūrint] nesuteikiami tol, kol muitinės nepatikrina ekonominių sąlygų.“

- 9 Šio reglamento 503 straipsnyje nurodyta:

„Ekonominės sąlygos įtraukiant Komisiją gali būti tikrinamos:

- a) jeigu suinteresuotos muitinės pageidauja pasitarti viena su kita prieš išduodant leidimus arba juos išdavus;
- b) jeigu kita muitinės administracija prieštarauja išduotam leidimui;
- c) Komisijos iniciatyva.“

- 10 Minėto reglamento 504 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodyta:

„1. Kai patikrinimas inicijuotas pagal 503 straipsnį, informacija apie jį siunčiama Komisijai. Joje nurodomi jau atlikto patikrinimo rezultatai.

<...>

4. Suinteresuotos muitinės ir bet kurios kitos muitinės, tvarkančios panašius leidimus ar prašymus, atsižvelgia į Komiteto išvadą.“

- 11 Reglamentas Nr. 2454/93 buvo panaikintas 2016 m. balandžio 1 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2016/481 (OL L 87, 2016, p. 24).

Muitinės kodeksas

- 12 Muitinės kodekso 5 straipsnio „Terminų apibrėžtys“ 39 punkte nurodyta, kad šiame kodekse vartojama sąvoka „sprendimas“ – tai „bet kuris muitinės veiksmas, susijęs su muitų teisės aktais, kuriuo duodamas nurodymas konkrečiu atveju, sukkeliantis teisinės pasekmes atitinkamam asmeniui arba asmenims“.

- 13 Šio kodekso 22 straipsnyje „Gavus prašymą priimami sprendimai“ nustatyta:

„1. Asmuo, prašantis priimti sprendimą, susijusį su muitų teisės aktų taikymu, pateikia kompetentingai muitinei visą jos prašomą informaciją, būtina, kad ji galėtų priimti tokį sprendimą.

<...>

2. Muitinė nedelsdama ir ne vėliau kaip per 30 dienų nuo prašymo priimti sprendimą gavimo dienos patikrina, ar įvykdytos to prašymo priėmimo sąlygos.

Kai muitinė nustato, kad prašyme pateikta visa informacija, kurios reikia, kad ji galėtų priimti sprendimą, ji per pirmoje pastraipoje nurodytą laikotarpį praneša pareiškėjui apie prašymo priėmimą.

3. Išskyrus atvejus, kai nustatyta kitaip, kompetentinga muitinė nedelsdama ir ne vėliau kaip per 120 dienų nuo prašymo priėmimo dienos priima 1 dalyje nurodytą sprendimą ir praneša apie jį pareiškėjui.

<...>

6. Prieš priimdama sprendimą, kuris galėtų būti nepalankus pareiškėjui, muitinė praneša pareiškėjui priešastis, kuriomis ji ketina pagrįsti savo sprendimą, ir suteikia jam galimybę per nustatytą laikotarpį, skaičiuojamą nuo tos dienos, kurią jis gauna tokį pranešimą arba laikomas jį gavusiu, pareikšti savo nuomonę. Pasibaigus šiam laikotarpiui, pareiškėjui tinkama forma pranešama apie sprendimą.

<...>

7. Sprendime, kuris nepalankus pareiškėjui, nurodomos priešastys, kurių pagrindu jis buvo priimtas, ir nurodoma 44 straipsnyje numatyta teisė pateikti skundą.“

14 Minėto kodekso 44 straipsnio „Teisė pateikti skundą“ 1 ir 3 dalyse nustatyta:

„1. Bet kuris asmuo turi teisę apskųsti bet kurį jam tiesiogiai ir asmeniškai taikomą muitinės sprendimą, susijusį su muitų teisės aktų taikymu.

Bet kuris asmuo, kuris kreipėsi į muitinę su prašymu priimti sprendimą, taip pat gali pasinaudoti teise pateikti skundą, jeigu atitinkamas sprendimas dėl to prašymo nebuvo priimtas per 22 straipsnio 3 dalyje nurodytą terminą.

<...>

3. Skundas pateikiamas toje valstybėje narėje, kurioje buvo priimtas sprendimas arba pateiktas prašymas jį priimti.“

15 To paties kodekso 211 straipsnyje numatyta:

„1. Muitinės leidimo reikia:

a) norint taikyti laikinojo įvežimo perdirbti ar laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą <...>;

<...>

4. Jeigu nenumatyta kitaip ir be to, kas išdėstyta 3 dalyje, 1 dalyje nurodytas leidimas suteikiamas tik tada, kai įvykdomos visos šios sąlygos:

a) muitinė gali vykdyti muitinės priežiūrą nenaudodama administracinių priemonių, kurios yra neproporcingos siekiamai gauti ekonominei naudai;

b) leidimas taikyti perdirbimo procedūrą neturės neigiamo poveikio esminiams Sąjungos gamintojų interesams (ekonominės sąlygos).

5. Išskyrus atvejus, kai įrodyta priešingai arba kai ekonominės sąlygos laikomos įvykdytomis, laikoma, kad neigiamas poveikis esminiams Sąjungos gamintojų interesams, nurodytas 4 dalies b punkte, nebus padarytas.

6. Jeigu yra įrodymų, kad gali būti padarytas neigiamas poveikis esminiams Sąjungos gamintojų interesams, Sąjungos mastu atliekamas ekonominių sąlygų tikrinimas.“

16 Muitinės kodekso 213 straipsnio „Vykdomųjų įgaliojimų suteikimas“ pirmoje pastraipoje numatyta:

„Komisija įgyvendinimo aktais nustato 211 straipsnio 6 dalyje nurodyto ekonominių sąlygų tikrinimo procedūrinės taisyklės.“

Komisijos deleguotasis reglamentas

17 2015 m. liepos 28 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446, kuriuo Reglamentas Nr. 952/2013 papildomas išsamiomis taisyklėmis, kuriomis patikslinamos kai kurios Sąjungos muitinės kodekso nuostatos (OL L 343, 2015, p. 1, toliau – Deleguotasis reglamentas), 166 straipsnio 1 dalyje nustatyta bendra taisyklė, pagal kurią Muitinės kodekso 211 straipsnio 4 dalies b punkte nustatyta sąlyga netaikoma leidimams taikyti laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, kartu numatant tris šios taisyklės išimtis.

Įgyvendinimo reglamentas

18 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (OL L 343, 2015, p. 558; toliau – Įgyvendinimo reglamentas), 259 straipsnis „Ekonominių sąlygų nagrinėjimas“ suformuluotas taip:

„1. Jei, gavus Kodekso 211 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą prašymą išduoti leidimą, pagal [Muitinės kodekso] 211 straipsnio 6 dalį turi būti patikrintos ekonominės sąlygos, muitinės, kompetentingos priimti sprendimą dėl prašymo, administracija nedelsdama perduoda bylą Komisijai ir paprašo atlikti tokį tikrinimą.

<...>

4. Komisija įsteigia iš valstybių narių atstovų sudarytą ekspertų grupę, kuri konsultuoja Komisiją, kad ši galėtų nuspręsti, ar įvykdytos ekonominės sąlygos.

5. Atitinkama muitinė ir visos kitos muitinės, tvarkančios panašius prašymus ar leidimus, atsižvelgia į išvadą dėl ekonominių sąlygų.

Išvadose dėl ekonominių sąlygų gali būti nurodyta, kad ištirtas atvejis yra vienetinis, todėl negali būti laikomas precedentu kitiems prašymams ar leidimams.

<...>“

Sprendimas C(2016) 3301 final

19 2016 m. gegužės 30 d. Komisijos sprendimo, kuriuo nustatomos horizontaliosios Komisijos ekspertų grupių kūrimo ir veiklos taisyklės (C(2016) 3301 *final*), 3 straipsnio 1 dalies c punkte numatyta, kad šios grupės teikia Komisijai konsultacijas ir specialiąsias žinias, be kita ko, dėl teisės aktų

įgyvendinimo, koordinavimo ir bendradarbiavimo su valstybėmis narėmis. Pagal šio sprendimo 5 straipsnį ekspertų grupės įgaliojimai turi būti aiškiai nustatyti, o jos užduotys – kuo tiksliau apibrėžtos.

- 20 Muitinės ekspertų grupė buvo įsteigta pagal Įgyvendinimo reglamento 259 straipsnio 4 dalį ir jai taikomos ankstesniame punkte minėtos horizontalios taisyklės. Remiantis 2016 m. gegužės 3 d. [Ares (2016) 2109319] dokumento „Techninės užduotys“ 2 straipsnio g punktu šios grupės vaidmuo yra Komisijos ir jos tarnybų konsultavimas dėl nagrinėjimo, kuriuo siekiama nustatyti, ar įvykdytos ekonominės sąlygos.

Ginčo aplinkybės

- 21 Skundžiamos nutarties 1–8 punktuose nurodytos ginčo aplinkybės; šio proceso tikslais jas galima apibendrinti taip, kaip nurodyta toliau.
- 22 2017 m. vasario 21 d. EMS, remdamasi Muitinės kodekso 211 straipsnio 1 dalies a punktu, pateikė prašymą Nyderlandų muitinei dėl leidimo taikyti laikinojo įvežimo perdirbti tam tikrus Japonijos kilmės orientuoto grūdėtumo elektrotechninio plieno gaminius procedūrą.
- 23 2017 m. vasario 27 d. ši institucija, remdamasi Įgyvendinimo reglamento 259 straipsnio 1 dalimi, perdavė bylos medžiagą Komisijai ir paprašė išnagrinėti ekonomines sąlygas.
- 24 2017 m. gegužės 2 d. vykusiam šeštajame muitinės ekspertų grupės (skyrus „Specialios procedūros, išskyrus tranzitą“) posėdyje buvo aptartas ekonominių sąlygų klausimas, o vėliau dėl jo balsuota teigiamai. Tuo remdamasi Komisija padarė išvadą, kad buvo įvykdytos leidimo taikyti laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą ekonominės sąlygos (toliau – ginčijama išvada).
- 25 Tą pačią dieną Nyderlandų muitinė išdavė EMS leidimą taikyti laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą nuo 2017 m. gegužės 2 d. iki 2020 m. gegužės 1 d.
- 26 2017 m. liepos 12 d. ieškovės (šiam procese – apeliantės) šiai institucijai pateikė prieštaravimų dėl šio leidimo išdavimo.
- 27 2017 m. gruodžio 11 d. preliminariniuose sprendimuose dėl šių prieštaravimų Nyderlandų muitinė pareiškė „privalejusi“ (nyd. k. *verplicht*) išduoti prašomą leidimą, nes turėjo „atsižvelgti į [ginčijamą išvadą]“.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiama nutartis

- 28 2017 m. rugpjūčio 25 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškinį, kuriuo ieškovės prašė panaikinti ginčijamas išvadas.
- 29 Atskiru dokumentu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2017 m. lapkričio 6 d.) Komisija, remdamasi Bendrojo Teismo procedūros reglamento 130 straipsniu, pateikė nepriimtiniu grindžiamą prieštaravimą, paremtą, pirma, akto, kurį galima ginčyti, nebuvimu, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, ir subsidiariai – tiesioginės ir konkrečios sąsajos su ieškovėmis nebuvimu, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.
- 30 Priimdamas sprendimą dėl nepriimtiniu grindžiamo prieštaravimo Bendrasis Teismas nusprendė, kad ginčijamos išvados nėra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, todėl atmetė ieškinį kaip nepriimtina ir nepriėmė sprendimo dėl ieškovių tiesioginės ir konkrečios sąsajos, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.

Procesas Teisingumo Teisme ir apeliančių reikalavimai

31 Apeliantės Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą nutartį,
- pripažinti ieškinį priimtinu,
- grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad šis ją išnagrinėtų iš esmės,
- priteisti iš Komisijos šioje instancijoje patirtas bylinėjimosi išlaidas.

32 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti apeliacinį skundą kaip nepagrįstą,
- priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas.

33 2019 m. kovo 7 d. Nutartimi *thyssenkrupp Electrical Steel et thyssenkrupp Electrical Steel Ugo / Komisija* (C-572/18 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2019:188) Teisingumo Teismo pirmininkas atmetė EMS prašymą leisti įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų, motyvuodamas tuo, kad EMS neįrodė suinteresuotumo bylos baigtimi.

Dėl apeliacinio skundo

34 Apeliantės savo apeliacinį skundą grindžia penkiais pagrindais. Pirmasis pagrindas paremtas tuo, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą konstatavęs, kad nei Muitinės kodeksu, nei Deleguotuoju reglamentu, nei Įgyvendinimo reglamentu Komisijai nesuteikiami įgaliojimai priimti sprendimus, kurie yra privalomi nacionalinėms institucijoms išduodant leidimą taikyti laikinojo įvežimo perdirtbi procedūrą. Antrasis pagrindas susijęs su Bendrojo Teismo padaryta teisės klaida nusprendus, kad Komisijos vaidmuo nagrinėjant ekonomines sąlygas yra visiškai procedūrinis. Trečiasis pagrindas susijęs su Bendrojo Teismo padaryta teisės klaida, nes jis nusprendė, kad 2006 m. gegužės 11 d. Sprendimas *Friesland Coberco Dairy Foods*(C-11/05, EU:C:2006:312, toliau – Sprendimas *Friesland Coberco*) yra teisiškai privalomas aiškinant Įgyvendinimo reglamento 259 straipsnio 5 dalį. Ketvirtasis pagrindas susijęs su Bendrojo Teismo padaryta teisės klaida, nes jis neatsižvelgė į dokumentą „Administracinė praktika, susijusi su ekonominių sąlygų nagrinėjimu pagal [Muitinės kodekso] 211 straipsnio 6 dalį ir [Įgyvendinimo reglamento] 259 straipsnį“ (2016 m. rugpjūčio 5 d. *Administrative practice regarding the examination of the economic conditions in accordance with Articles 211(6) [Union Customs Code (UCC)] and 259 [UCC Implementing Act (IA UCC)]*) (Ares(2016)4155451, toliau – Administracinės taisyklės) kaip įrodymą, kad ginčijamos išvados yra privalomos. Penktasis pagrindas susijęs su Bendrojo Teismo padaryta teisės klaida, nes jis nekonstatavo, kad ginčijama išvada yra tiesiogiai ir konkrečiai susijusi su apeliantėmis.

35 Pirmiausia reikia pažymėti, kad atsiliepime į apeliacinį skundą Komisija, formaliai nepateikdama prieštaravimo dėl priimtimumo, nurodė, kad tuo atveju, jei ieškovės nepradėjo teismo proceso dėl to, kad Nyderlandų muitinė atmetė jų prieštaravimus dėl EMS išduoto leidimo taikyti laikinojo įvežimo perdirtbi procedūrą, šis leidimas tapo galutinis, todėl jos negali pateisinti suinteresuotumo tęsti apeliacinį procesą.

36 Vis dėlto dublike ieškovės patvirtino pradėjusios tokius procesus Nyderlandų teismuose, ir Komisija tai pripažino savo triplike.

- 37 Vadinasi, reikia atmesti Komisijos argumentus, susijusius su suinteresuotumo tęsti apeliacinį procesą pateisinimo nebuvimu.

Dėl pirmojo, antrojo ir ketvirtojo pagrindų

Šalių argumentai

- 38 Šiais pagrindais, kuriuos atsižvelgiant į jų ryšį reikia nagrinėti kartu, apeliančės kaltina Bendrąją Teismą tuo, kad jis, vertindamas klausimą, ar ginčijama išvada yra aktas, kurį galima ginčyti, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, padarė tris teisės klaidas, susijusias su, pirma, Muitinės kodekso, Deleguotojo reglamento ir Įgyvendinimo reglamento ir, antra, Administracinių taisyklių nuostatų, susijusių su ekonominių sąlygų nagrinėjimo procedūra, aiškinimu ir taikymu.
- 39 Grįsdamos pirmąjį pagrindą, pateiktą dėl skundžiamos nutarties 48 punkto, apeliančės tvirtina, kad Komisija, naudodamasi savo įgyvendinimo įgaliojimais, nustatė procedūrą, per kurią klausimas, ar įvykdytos ekonominės sąlygos, turi būti nagrinėjamas Sąjungos lygmeniu, ir nacionalinei muitinei nebuvo suteikta jokia kompetencija nagrinėti šias sąlygas. Taikant tokią procedūrą atsirastų skirtumas, palyginti su Reglamentu Nr. 2913/92, kaip jį Teisingumo Teismas išaiškino Sprendime *Friesland Coberco*.
- 40 Apeliančių teigimu, kadangi leidimo taikyti laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą išdavimas priklauso nuo ekonominių sąlygų įvykdymo ir nacionalinės muitinės neturi teisės nagrinėti šio klausimo, Komisijos išvados šiuo klausimu yra privalomos šiai muitinei. Šią išvadą patvirtina Administracinės taisyklės ir 2017 m. gruodžio 11 d. Nyderlandų muitinės preliminarūs sprendimai dėl apeliančių prieštaravimų.
- 41 Apeliančės taip pat tvirtina, kad Komisijos įgaliojimų priimti privalomus sprendimus atlikus ekonominių sąlygų tyrimą negali paneigti nei aplinkybė, kad Įgyvendinimo reglamento 259 straipsnyje nurodytas aktas, priimtas išnagrinėjus „išvadą“, nei tai, kad šiai institucijai padeda muitinės ekspertų grupė. Šiuo klausimu jos pabrėžia, kad akto priėmimo forma negali pakeisti jo pobūdžio ir kad šios grupės nuomonės turi vien konsultacinę reikšmę.
- 42 Grįsdamos antrąjį pagrindą, pateiktą dėl skundžiamos nutarties 49 ir 50 punktų, apeliančės tvirtina, kad jokiaje Muitinės kodekso, Deleguotojo reglamento ar Įgyvendinimo reglamento nuostatoje neribojamas Komisijos vaidmuo rinkti valstybių narių atstovų balsus muitinės ekspertų grupėje ir skaičiuoti šiuos balsus. Apeliančių teigimu, kadangi Komisija neprivalo vadovautis šios ekspertų grupės patarimais, ji turėtų būti „teisiškai atsakinga“ už savo išvadas dėl ekonominių sąlygų.
- 43 Taigi apeliančės mano, kad tokios išvados yra aktas, kuriuo siekiama sukelti privalomų teisinių pasekmių, todėl dėl jų galima pareikšti ieškinį pagal SESV 263 straipsnį.
- 44 Grįsdamos ketvirtąjį pagrindą, pateiktą dėl skundžiamos nutarties 66 punkto, apeliančės tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nagrinėjo Komisijos išvados dėl ekonominių sąlygų apimtį, nes neatsižvelgė į Administracines taisykles kaip į įrodymą, kad ši išvada yra privaloma, nors šių taisyklių 3 punkto pirmoje pastraipoje nurodyta, kad „Komisijos išvada yra privaloma kompetentingoms muitinės įstaigoms ir <...> jos negali jos nesilaikyti“. Be to, Nyderlandų muitinė pripažino „privalėjusi“ (nyd. k. *verplicht*) pagal ginčijamas išvadas išduoti prašomą leidimą.
- 45 Komisija ginčija šių pagrindų pagrįstumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 46 Pirmiausia reikia priminti, kad „aktai, dėl kurių galima pareikšti ieškinį“, kaip jie suprantami pagal SESV 263 straipsnį, yra bet kokios Sąjungos institucijų priimtos nuostatos, neatsižvelgiant į jų formą, kuriomis siekiama sukelti privalomų teisinių padarinių ieškovui aiškiai pakeičiant jo teisinę situaciją (šiuo klausimu žr. 2011 m. spalio 13 d. Sprendimo *Deutsche Post ir Allemagne / Komisija*, C-463/10 P ir C-475/10 P, EU:C:2011:656, 37 punktą ir 2016 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Mallis ir kt. / Komisija ir ECB*, C-105/15 P–C-109/15 P, EU:C:2016:702, 51 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 47 Vis dėlto SESV 263 straipsnyje numatyta teisminė kontrolė netaikoma visiems aktams, nesukeliantiems privalomų teisinių pasekmių, kaip antai parengiamiesiems aktams ir išimtinai vykdymo aktams, paprastoms rekomendacijoms ir nuomonėms, taip pat iš principo vidaus instrukcijoms (šiuo klausimu žr. 2006 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Reynolds Tobacco ir kt. / Komisija*, C-131/03 P, EU:C:2006:541, 55 punktą ir nurodytą jurisprudenciją ir 2018 m. vasario 20 d. Sprendimo *Belgija / Komisija*, C-16/16 P, EU:C:2018:79, 27 punktą).
- 48 Anot Teisingumo Teismo jurisprudencijos, siekiant nustatyti, ar ginčijamas aktas sukelia tokių pasekmių, reikia remtis šio akto esme ir įvertinti šiuos padarinius pagal objektyvius kriterijus, kaip antai minėto akto turinį, prirėkus atsižvelgiant į jo priėmimo aplinkybes ir jį priėmusios institucijos įgaliojimus (2018 m. vasario 20 d. Sprendimo *Belgija / Komisija*, C-16/16 P, EU:C:2018:79, 32 punktą ir nurodyta jurisprudencija ir 2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Cekijos Respublika / Komisija*, C-575/18 P, EU:C:2020:530, 47 punktą).
- 49 Kitaip yra tik tuo atveju, kai per parengiamąją procedūrą priimti aktai yra galutinis specialios procedūros, kuri skiriasi nuo tos, po kurios atitinkama institucija priima sprendimą dėl esmės, etapas (1981 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *IBM / Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 11 punktą).
- 50 Bet kuriuo atveju, nors vien parengiamojo pobūdžio priemonės negali būti ieškinių dėl panaikinimo dalykas, galimu jų neteisėtumu galima remtis grindžiant ieškinį dėl galutinio akto, kurio rengimo stadiją jos sudaro (1981 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *IBM / Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 12 punktą).
- 51 Nagrinėjamu atveju skundžiamos nutarties 48 punkte Bendrasis Teismas visų pirma pažymėjo, kad nei Muitinės kodekse, nei Deleguotajame reglamente, nei Įgyvendinimo reglamente Komisijai nesuteikiami įgaliojimai priimti sprendimus ir juo labiau sprendimus, kurie privalomi nacionalinėms muitinėms nagrinėjant ekonomines sąlygas.
- 52 Be to, skundžiamos nutarties 49 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad Muitinės kodekse visiškai nereikalaujama, kad Komisija pati išnagrinėtų ekonomines sąlygas, ir šios institucijos vaidmenį bendradarbiaujant, pirma, šiai institucijai ir valstybių narių ekspertams ir, antra, suinteresuotosioms muitinėms apibūdino kaip visiškai procedūrinį. Bendrojo Teismo teigimu, šio bendradarbiavimo negalima painioti su Sąjungos lygiu priimto sprendimo rezoliucine dalimi, kurioje neformaliai priimtos išvados yra privalomos valstybėms narėms.
- 53 Galiausiai skundžiamos nutarties 50 punkte Bendrasis Teismas pabrėžė, kad iš procedūros, kurią Komisija vykdė pagal Muitinės kodekso 213 straipsnį jai suteiktus įgyvendinimo įgaliojimus, nematyti, kad ši institucija turėtų išreikšti savo nuomonę ar pasinaudoti diskrecija vertindama, ar įvykdytos ekonominės sąlygos.
- 54 Be to, skundžiamos nutarties 66 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad, pirma, Administracinėmis taisyklėmis buvo tik pakeistas ankstesnis administracinis dokumentas, susijęs su reikšmingų Reglamento Nr. 2454/93 nuostatų taikymu, ir, antra, kadangi šiame dokumente nenurodytos Sprendimo *Friesland Coberco* pasekmės, jis negalėjo būti tinkamas pagrindas Administracinėse taisyklėse pateiktam išaiškinimui.

- 55 Pateikdamos pirmąjį ir antrąjį pagrindus apeliančios iš esmės teigia, kad atitinkamos Muitinės kodekso, Deleguotojo reglamento ir Įgyvendinimo reglamento nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad ekonominių sąlygų patikrinimo procedūra, kurią Komisija Sąjungos lygmeniu vykdo bendradarbiaudama su Muitinės ekspertų grupe, yra savarankiška ir skiriasi nuo leidimo taikyti laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą išdavimo procedūros.
- 56 Vis dėlto, pirma, Komisijos išvados dėl ekonominių sąlygų, kaip antai ginčijamos išvados, patenka į laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą išdavimo procedūrą, per kurią pagal Muitinės kodekso 211 straipsnio 1 dalies a punktą tam, kad prekėms būtų įforminta laikinojo įvežimo perdirbti procedūra, turi būti gautas nacionalinės muitinės leidimas, o pagal šią procedūrą išimtinai jos priima galutinius sprendimus.
- 57 Šią išvadą patvirtina Muitinės kodekso 22 straipsnio nuostatos. Pagal šio straipsnio 3 dalį kompetentinga muitinė, gavusi prašymą taikyti muitų teisės aktus, turi priimti sprendimą ir apie jį pranešti pareiškėjui per teisės aktuose nustatytą terminą. Savo ruožtu minėto straipsnio 6 dalyje muitinės įstaigos įpareigojamos, prieš priimdamos sprendimą, kuris gali turėti neigiamų pasekmių pareiškėjui, pranešti jam priežastis, kuriomis jos ketina pagrįsti savo sprendimą, ir suteikti pareiškėjui galimybę pareikšti nuomonę dėl šių priežasčių. Galiausiai pagal to paties straipsnio 7 dalį sprendime, kuris turi nepalankių pasekmių pareiškėjui, turi būti nurodytos jį pagrindžiančios priežastys ir „[Muitinės kodekso] 44 straipsnyje numatyta teisė pateikti skundą“, o pagal pastarojo straipsnio 3 dalį šis skundas turi būti pateiktas „valstybėje narėje, kurioje buvo priimtas sprendimas arba pateiktas prašymas jį priimti“.
- 58 Dėl Muitinės kodekso 5 straipsnio 39 punkto, kuriame sąvoka „sprendimas“ apibrėžiama kaip „bet kuris muitinės veiksmas, susijęs su muitų teisės aktais, kuriuo duodamas nurodymas konkrečiu atveju, sukeltis teisinės pasekmės atitinkamam asmeniui arba asmenims“, pažymėtina, kad ši nuostata nepalieka jokių abejonių dėl to, kad būtent nacionalinė muitinė turi įgaliojimus priimti sprendžiamąjį pobūdžio aktus pagal šį kodeksą.
- 59 Žinoma, viena iš kumuliacinių sąlygų, būtinų leidimui taikyti laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą gauti, – Muitinės kodekso 211 straipsnio 4 dalies b punkte reikalaujama, kad ekonominės sąlygos būtų įvykdytos, o 6 dalyje numatyta, kad tais atvejais, kai reikia patikrinti šias sąlygas, „Sąjungos mastu atliekamas“ patikrinimas. Vis dėlto iš kartu siejamų šio kodekso 211 straipsnio 1 dalies a punkto, 211 straipsnio 4 dalies b punkto ir 211 straipsnio 6 dalies matyti, kad toks patikrinimas yra procedūros, per kurią po to, kai nacionalinė muitinė, gavusi prašymą išduoti leidimą, priima galutinį sprendimą šiuo klausimu, dalis ir tai yra tik tarpinis šios procedūros etapas.
- 60 Taigi nors Muitinės kodekso 211 straipsnio 1 dalies a punkte nacionalinei muitinei aiškiai suteikiami įgaliojimai priimti sprendimus dėl laikinojo įvežimo perdirbti procedūros, šio kodekso 211 straipsnio 4 dalies b punkte ir 6 dalyje Sąjungos subjektui nesuteikiama kompetencija priimti sprendimus nagrinėjant ekonomines sąlygas.
- 61 Šią išvadą patvirtina tai, kad, skirtingai, nei numatyta Muitinės kodekso 22 straipsnyje ir 44 straipsnio 3 dalyje, kiek tai susiję su kompetentingos muitinės sprendimais, priimtais gavus prašymą, jokia šio kodekso nuostata neįpareigoja Sąjungos subjekto, kuris turi patikrinti ekonomines sąlygas, pranešti pareiškėjui apie tokio patikrinimo rezultatus ar pateikti motyvus, kuriais remiantis buvo pasiektas toks rezultatas. Be to, šiomis aplinkybėmis jokia nuostata nesuteikia pareiškėjui teisės apskusti tokį rezultatą.
- 62 Priešingai, nei teigia apeliančios, iš Muitinės kodekso nuostatų nematyti, kad kompetentingos muitinės vaidmuo apsiribotų rezultato, gauto patikrinus ekonomines sąlygas Sąjungos lygmeniu, įgyvendinimu. Iš tiesų pagal šį kodeksą, visų pirma jo 211 straipsnį, Sąjungos subjektui, kuris turi patikrinti ekonomines sąlygas, nesuteikiama teisė imtis kitų nei tarpinės ir parengiamosios priemonių.

- 63 Antra, kalbant apie procedūros taisykles, taikomas Sąjungos lygmeniu atliekamam ekonominių sąlygų tyrimui, kaip tai suprantama pagal Muitinės kodekso 211 straipsnio 6 dalį, iš Įgyvendinimo reglamento 259 straipsnio 1 ir 4 dalių matyti, kad kai toks patikrinimas yra būtinas, Komisija jį privalo atlikti kartu su ekspertų grupe, kurią sudaro valstybių narių atstovai, remdamasi informacija, kurią jai suteikia kompetentinga muitinė. Be to, iš Įgyvendinimo reglamento 259 straipsnio 5 dalies matyti, kad Komisija „išvadą“ dėl Sąjungos lygmeniu atliekamo ekonominių sąlygų patikrinimo paskelbia Sąjungos lygiu ir kad į ją „atsižvelgia“ kompetentinga muitinė ir bet kuri kita muitinė, nagrinėjanti panašius leidimus ar prašymus išduoti leidimą.
- 64 Taigi Įgyvendinimo reglamento 259 straipsnis patvirtina išvadą, kad Komisijos išvada, priimta išnagrinėjus ekonomines sąlygas, yra tik tarpinė priemonė, kuria siekiama parengti galutinį muitinės sprendimą dėl prašymo išduoti leidimą taikyti laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą.
- 65 Iš tiesų, kaip savo išvados 52 punkte iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, Įgyvendinimo reglamento 259 straipsnio 5 dalies pirmoje pastraipoje esantis žodis „atsižvelgia“ remiantis įprasta reikšme bendrinėje kalboje reiškia kompetentingos muitinės tam tikrą diskreciją priimti sprendimą dėl Komisijos išvados dėl ekonominių sąlygų. Taigi šis žodis reiškia, kad kompetentinga muitinė išnagrinėja Komisijos padarytą išvadą ir, jeigu nesutinka su ja, nurodo savo sprendimo jos nesilaikyti motyvus (pagal analogiją žr. Sprendimo *Friesland Coberco* 27 punktą).
- 66 Tiesa, kad, kaip pabrėžia apeliančės, pagal Įgyvendinimo reglamento 259 straipsnio 1 dalies nuostatas kompetentinga muitinė, gavusi prašymą išduoti leidimą taikyti laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, kai pagal Muitinės kodekso 211 straipsnio 6 dalį būtina atlikti ekonominių sąlygų patikrinimą Sąjungos lygmeniu, turi perduoti bylos medžiagą Komisijai, prašydama atlikti tokį patikrinimą.
- 67 Vis dėlto, kaip Teisingumo Teismas iš esmės nusprendė Sprendimo *Friesland Coberco* 28 ir 29 punktuose, kiek tai susiję su Reglamentu Nr. 2913/92, kompetentingos muitinės pareiga tam tikromis aplinkybėmis perduoti bylos medžiagą Komisijai nereiškia, kad ši institucija privalo laikytis šios institucijos padarytos išvados. Kaip skundžiamos nutarties 53 ir 54 punktuose, kurie šiame apeliaciniame skunde nekritikuoti, teisingai pažymėjo Bendrasis Teismas, aplinkybė, kad išvadą dėl ekonominių sąlygų dabar pateikia Komisija, o ne, kaip būdavo pagal Reglamentą Nr. 2913/92, šiuo reglamentu įsteigtas komitetas, negali paneigti šios išvados. Kaip savo išvados 64 punkte pažymėjo generalinis advokatas, minėtu tyrimu siekiamas tikslas išlieka toks pats; pasikeitė tik jį atliekantis asmuo.
- 68 Be to, nacionalinės muitinės pareiga motyvuoti savo sprendimus šiuo klausimu, kai jos ketina nukrypti nuo Komisijos išvados, patvirtina tai, kad šios išvados nesukelia privalomų teisinių pasekmių, galinčių aiškiai pakeisti pareiškėjo teisinę padėtį. Iš tiesų, kaip savo išvados 70 punkte iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, nors ši pareiga motyvuoti parodo tam tikrų teisinių pasekmių, kurių sukelia Komisijos išvada, buvimą, šio poveikio nepakanka, kad ši išvada būtų laikoma aktu, dėl kurio galima pareikšti ieškinį, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį.
- 69 Kalbant apie apeliančių argumentą, grindžiamą Įgyvendinimo reglamento 259 straipsnio 5 dalies antros pastraipos formuluote, kurioje numatyta Komisijos galimybė savo išvadoje patikslinti, kad ištirtas atvejis yra vienetinis, todėl negali būti laikomas precedentu kitiems prašymams ar leidimams, iš šios nuostatos taip pat nematyti, kad Komisija būtų įgaliota priimti aktus, sukeliančius privalomų teisinių pasekmių, galinčių daryti poveikį pareiškėjo interesams ir aiškiai pakeisti jo teisinę padėtį. Net ir tokiu atveju atitinkamos nacionalinės muitinės gali nukrypti nuo šios išvados su sąlyga, kad jos šiuo klausimu motyvuoja savo sprendimus.
- 70 Galiausiai, kiek apeliančės remiasi Administracinėmis taisyklėmis grįsdamos savo poziciją, kad Komisijos išvada dėl ekonominių sąlygų yra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, kaip Bendrasis Teismas teisingai priminė skundžiamos nutarties

67 punkte, kuris šiame apeliaciniame skunde neginčijamas, nors administracinė praktika gali būti laikoma tinkamu pagrindu aiškinti tokios išvados pobūdį, ji neturi privalomosios teisinės galios ir negali pakeisti akto, kuris joje minimas, taikymo srities.

- 71 Atsižvelgiant į Įgyvendinimo reglamento 259 straipsnio aiškinimą, pateiktą šio sprendimo 63–69 punktuose, skundžiamos nutarties 68 punkte Bendrasis Teismas taip pat teisingai atmetė Administracinėse taisyklėse pateikiamą aiškinimą kaip neatitinkantį Įgyvendinimo reglamento nuostatų.
- 72 Tokiomis aplinkybėmis Administracinės taisyklės negali paneigti Muitinės kodekso ir Įgyvendinimo reglamento nuostatų aiškinimo, pateikto šio sprendimo 56–69 punktuose, todėl šiomis taisyklėmis grindžiamas apeliančių argumentas negali būti pripažintas pagrįstu. Aplinkybė, kad šiuo atveju kompetentinga muitinė priėmė sprendimą, manydama, jog ginčijama išvada yra privaloma, kaip savo išvados 61 punkte pažymėjo generalinis advokatas, nereiškia, kad ši išvada yra teisiškai privalomas aktas.
- 73 Darytina išvada, jog apeliančių argumentams, kuriais siekiama įrodyti, kad Bendrasis Teismas, vertindamas klausimą, ar ginčijama išvada yra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį pagal SESV 263 straipsnį, padarė tris teisės klaidas, susijusias su, pirma, Muitinės kodekso, Deleguotojo reglamento ir Įgyvendinimo reglamento ir, antra, Administracinių taisyklių nuostatų dėl ekonominių sąlygų tyrimo procedūros aiškinimu ir taikymu, negalima pritarti.
- 74 Vadinasi, pirmąjį, antrąjį ir ketvirtąjį pagrindus reikia atmesti kaip nepagrįstus.

Dėl trečiojo pagrindo

Šalių argumentai

- 75 Pateikdamos trečiąjį pagrindą apeliančės nurodo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamos nutarties 60 ir 61 punktuose nusprendė, kad Teisingumo Teismo Sprendime *Friesland Coberco* pateiktas Reglamento Nr. 2454/93 504 straipsnio 4 dalies išaiškinimas taip pat galioja aiškinant Įgyvendinimo reglamento 259 straipsnio 5 dalį, kuri taikoma šioje byloje. Apeliančės ginčija Bendrojo Teismo išvadą, kad tas dvi nuostatas „galima laikyti lygiavertėmis“.
- 76 Prieštaraudamos šiai išvadai apeliančės tvirtina, kad Muitinės kodekse nebeliko byloje, kurioje priimtas Sprendimas *Friesland Coberco*, nagrinėtos perdirbimo prižiūrint muitinei procedūros. Be to, dėl šio pakeitimo buvo pakeista sąvokos „ekonominės sąlygos“ apibrėžtis. Reglamentu Nr. 2913/92 įsteigtas komitetas nebeveikia jokio vaidmens nagrinėjant ekonomines sąlygas, o išvadą dėl šių sąlygų dabar pateikia Komisija.
- 77 Apeliančės taip pat atkreipia dėmesį į skirtingas, viena vertus, Reglamento Nr. 2454/93 502 straipsnio 1 dalies ir, kita vertus, Muitinės kodekso 211 straipsnio 6 dalies ir Įgyvendinimo reglamento 259 straipsnio 1 dalies formuluotes. Taigi Įgyvendinimo reglamento 259 straipsnio 5 dalyje esantis žodis „atsižvelgia“ turėtų būti suprantamas taip, kad Komisijos išvada dėl ekonominių sąlygų yra privaloma nacionalinei muitinei.
- 78 Komisija ginčija šio pagrindo pagrįstumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 79 Šiuo pagrindu, pateiktu dėl skundžiamos nutarties 60 ir 61 punktų, apeliančės teigia, kad, atsižvelgiant į muitų teisės aktų pakeitimų, padarytų po to, kai Sprendime *Friesland Coberco* buvo išaiškintas reglamentai Nr. 2913/92 ir Nr. 2454/93, apimtį, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad Reglamento Nr. 2454/93 504 straipsnio 4 dalis ir Įgyvendinimo reglamento 259 straipsnio 5 dalies pirmą pastraipą yra lygiavertės nuostatos, ir antrąją nuostatą aiškino taip pat, kaip pirmoji aiškinta šiame sprendime (Teisingumo Teismas, remdamasis pirmąja nuostata, nusprendė, jog pagal Reglamentą Nr. 2913/92 įsteigto komiteto išvados neturėjo privalomojo poveikio nacionalinėms muitinėms).
- 80 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 56–69 punktuose, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamos nutarties 60 ir 61 punktuose nusprendė, kad Reglamento Nr. 2454/93 504 straipsnio 4 dalies aiškinimas, kurį Teisingumo Teismas pateikė Sprendime *Friesland Coberco*, išlieka reikšmingas aiškinant Įgyvendinimo reglamento 259 straipsnio 5 dalies pirmą pastraipą, nes šios nuostatos gali būti laikomos lygiavertėmis.
- 81 Šiomis aplinkybėmis apeliančių argumentams, kuriais siekiama įrodyti, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog Reglamento Nr. 2454/93 504 straipsnio 4 dalies aiškinimas, kurį Teisingumo Teismas pateikė Sprendime *Friesland Coberco*, išlieka reikšmingas aiškinant Įgyvendinimo reglamento 259 straipsnio 5 dalį negali būti pritarta.
- 82 Iš to išplaukia, kad trečiąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl penktojo pagrindo

Šalių argumentai

- 83 Pateikdamos šį pagrindą apeliančės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes nekonstatavo, kad ginčijama išvada yra tiesiogiai ir konkrečiai susijusi su jomis, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.
- 84 Komisija mano, kad šis pagrindas yra nereikšmingas ir bet kuriuo atveju nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 85 Kadangi Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad ginčijama išvada nėra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, jo negalima kaltinti padarius teisės klaidą, nes jis neišnagrinėjo, ar ieškovės yra tiesiogiai ir konkrečiai susijusios su tokio aktu, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą. Iš tiesų, kadangi ieškinys nebuvo pareikštas dėl akto, dėl kurio galima pareikšti ieškinį, ieškinys galėjo būti tik atmestas kaip nepriimtinas, net darant prielaidą, kad ginčijama išvada yra tiesiogiai ir konkrečiai susijusi su ieškovėmis (apeliantėmis).
- 86 Iš to išplaukia, kad penktąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 87 Kadangi nė vienam iš penkių apeliacinio skundo pagrindų nebuvo pritarta, reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 88 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.
- 89 Pagal šio procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 90 Kadangi Komisija reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas iš apeliančių, o šios bylą pralaimėjo, joms turi būti nurodyta padengti ne tik savo, bet ir Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą byloje C-572/18 P.**
- 2. *thyssenkrupp Electrical Steel GmbH* ir *thyssenkrupp Electrical Steel Ugo* padengia savo ir Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.